

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

XXIV. Quod Decanatus S. Collegii Cardinalium ad Episcopum Card.
antiquiorem licet absentem pertineat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

ac incogitato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentis, & prædictas Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere ac pro tempore existenti Archiepiscopo Beneventano, ejusque Vicario in spiritualibus Generali in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in supradictis Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literis concessa sunt non ob stare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIV.

Decernitur Decanatum Sacri Cardinalium Collegii ad Episcopum Card. antiquiorem, licet absentem, pertinere; aliaque controversiæ hac super re de medio tolluntur.

Hac de re vid. Pauli IV. Const. ed. 1555. Sept. 21. P. 1. quæ hic refertur. Hujus vero Const. ed. 1724. Aug. 17. P. 1. restituta fuit Card. Vic. Urbis Jurisdictioni cumulativa in omnibus causis.

Dat. 7. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis circumspècta vigilantia ea, quæ certis etiam, & rationabilibus ex causis a Prædecessoribus suis olim provide sancita fuerunt, ubi dissidiis, & contentionibus, præsertim inter eos, qui sublimi Cardinalatus dignitate in Sancta Dei Ecclesia præfulgent, aliisque insuper gravioribus malis occasionem tribuere dignoscuntur, ipsa rerum experientia suadente, nonnunquam moderatur, ac immutat, & ad æquitatis, ac justitiæ normam redigit, ut sublatis e medio litium, malorumque seminibus, fraterna charitas, atque concordia, quam inter eosdem Cardinales maxime vigere decet, inviolata servetur, & publico simul bono consultum sit; Eumque in finem Apostolicæ auctoritatis, & providentiæ partes libenter interponit, prout matura deliberatione præhabita in Domino conspicit salubriter expedire.

§. 1. Dudum siquidem a fel. rec. Paulo Papa IV. Prædecessore nostro emanavit constitutio tenoris sequentis, videlicet. - Paulus Episcopus

Refertur Constit. quædam Pauli IV. quæ sancitur Deca-

pus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. - Cum Ven. Fratres nostros S. R. E. Cardinales in partem sollicitudinis vocentur, ut pro tempore existenti Romano Pontifici assistant, ipseque Romanus Pontifex eorum consilio agenda disponat, & iidem Cardinales sint pars corporis, & membra ipsius Romani Pontificis, ac diversis Almæ Urbis Nostræ Parochialibus Ecclesiis, pro eorum Cardinalatus titulo, seu denominatione præficiantur, & in eis Episcopalem jurisdictionem habeant, & propterea in Romana Curia residere debeant, præsentefque in dicta Curia magis digni, & privilegiati existant, quam absentes, & in optionibus titularum, ac sex Ecclesiarum Cathedralium, quibus Cardinales pro eorum Cardinalatus titulo præfici solent, absentibus etiam ante eos in Cardinales assumptis præferantur, & si uni ex dictis Ecclesiis Cathedralibus præfæcti fuerint, expost semper alios non Episcopos Cardinales in quibusvis actibus, & sessionibus præcedant; Nos ex præmissis, & diversis aliis causis animum nostrum moventibus, & inter cætera, ut eosdem Cardinales absentes ad residendum in Curia aliquibus uberioribus favoribus, & prærogativis alliceremus, Decanatu Collegii Cardinalium hujusmodi, quem nos, dum in minoribus constituti essemus, obtinebamus, & ad quem propter nostram continuationem in eadem Curia residentiam ante alios Cardinales nobis in Cardinalatu antiquiores tunc ab ipsa Curia absentes perveneramus, per nostram ad Summi Apostolatus fastigium assumptionem vacante, habita super his cum Fratribus nostris in Consistorio nostro secreto deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimo assensu, Venerab. Fratrem nostrum Joannem Episcopum Ostien. S. R. Eccl. Cardinalem de Bellayo nuncupatum, de nobis, & Sede Apostolica optime meritum, Decanum Collegii hujusmodi declaravimus, eumque ipsius Collegii Decanum vocavimus, & Decanatum ipsum sibi concessimus, prout etiam per præsentem declaramus, vocamus, & concedimus. Et insuper ne in posterum Decanatus prædictus, illius occurrente vacatione, in aliquem Cardinalem ex voluntate sua, & non ex causa publica absentem, & propter absentiam suam hujusmodi quandoque de negotiis dictæ Sedis minus informatum, in injuriam aliorum Cardinalium tunc præsentium, & Romano Pontifici assistentium, ac propterea de negotiis prædictis melius informatorum deveniat, aut super eodem Decanatu aliqua controversiæ, seu dissentiones inter ipsos Cardinales orientur, providere volentes; motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo validura Constitutione sancimus, quod Decanatus hujusmodi de cætero perpetuis futuris temporibus non nisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum, devenire possit. Et quod Episcopus Cardinalis antiquior in Curia præfens, aut, ut præfertur, absens, & extra Curiam destinatus, postquam Decanatus hujusmodi ad eum devenit, omnes alios Cardinales, etiam antiquiores, semper in quibusvis sessionibus, & aliis actibus publicis præcedat, nec per alios Episcopos Cardinales, etiam antiquiores, tunc absentes, etiam si postmodum incontinenti ad eandem Curiam se conferant, & in ea continuo resideant, super ipso Decanatu, aut illius sessionibus, vel aliis actibus, seu negotiis ad eum pertinentibus impediri, aut molestari valeat. Decernentes sic, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis etiam Apostolica auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eorundem Cardinalium

natum Collegii Cardinalium ad Episcopum Card. antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem pertinere.

Collegium

Collegium in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, ac stylo Consistorii nostri, necnon ipsius Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c. Si quis &c. Datum Romae apud S. Marcum an. Incarnationis Dom. MDLV. Undecimo Kal. Sept. Pontificatus nostri anno Primo.

§. 2. Postmodum, anno scilicet 1719., occasione obitus bo. mem. Nicolai S. R. E. Cardinalis Acciajoli Episcopi, dum viveret, Ostiensis, & Veliternensis, Sacrique Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decani dubitatio emerfit, an praedicta Constitutione adversus Cardinales a Curia Romana absentes lata comprehenderentur, vel potius excluderentur Cardinales promotione antiquiores, qui eveniente Decanatu ejusdem Sacri Collegii vacatione a praefata Curia quidem abessent, sed apud illas Metropolitanas, seu Cathedralis Ecclesias residerent, quibus eos una cum aliqua ex iis Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, quae ipsis Cardinalibus antiquioribus pro suis titulis, seu denominationibus assignari solent, praesse contingeret. Cumque ejusmodi dubitatio nullis antea S. Sedis deficientibus discussa, ac dirempta esse videretur, rec. mem. Clemens Papa XI. Praedecessor itidem noster eam expendendam, librandamque committere decreverat, sive Dilectis Filiis Rotae Romanae Auditoribus, sive aliis ejusdem Curiae Praesulibus integritate, doctrinaque praestantibus, quorum audita sententia id, quod rationi, & aequitati consentaneum illi visum fuisset, statuere posset. Verum dum in ea deliberatione versaretur, Nos, quos potissimum, tamquam eo tempore Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Episcopum Portuensem, & Archiepiscopum Beneventanum, ceterisque Collegis promotione priores (memorata Pauli IV. Constitutione seposita) tam ad Decanatus dignitatem, quam ad praefatas Ostiensem, & Veliternensem Ecclesias, antiquitatis jura vocabant, animo reputantes rem hanc absque aliqua contentione transigi minime posse, probeque memores verborum Apostoli Timotheum suum admonentis - *Servum Dei non oportet litigare* - firmiter constituimus super istiusmodi negotio a quavis concertatione, seu litis specie prorsus abstinere; adeoque datis primum ad eundem Praedecessorem nostrum literis ex suburbano secessu S. Patris, & mox etiam apertis verbis illi coram explicavimus, atque obtestati fuimus, ut quicumque nostri ratione posthabita, dignitatem Decanatus Cardinali Episcopo ex residentibus in Romana Curia antiquiori deferre vellet, eidemque Ecclesiarum Ostiensis, & Veliternensis Optionem permetteret, ea tamen adjecta declaratione, ut simili in posterum occurrente Decanatus vacatione, salva, & illata remanerent jura Cardinalium Episcoporum, qui Cardinalatu quidem essent antiquiores, sed extra Romanam Curiam in propriis suis Episcopatibus tunc residerent. Attenta itaque hujusmodi nostra obtestatione, atque cessione, vacans Sacri Collegii Decanatus una cum Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiis a memorato Pontifice in Consistorio secreto habito die 26. Aprilis 1719. bonae mem. Fulvio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Astallio tunc Episcopo Sabinensi, qui ex Episcopis Cardinalibus in Curia degentibus antiquior erat, cum speciali tamen jurium quo-

rumcumque tam Episcoporum Cardinalium extra Curiam apud priores suas Ecclesias residentium, quam aliorum Episcoporum Cardinalium in eadem Curia commorantium, praeservatione delatus fuit.

§. 3. Deinde vero cum praefatus Cardinalis Astallius Decanus, inscrutabili Divinae providentiae dispositione, ab hujusmodi omnium opinione celerius decessisset, & alia non abfimilis controversia inter Venerabiles Fratres Nostros bonae mem. Cardinalem Sebastianum Antonium Tanarium tunc Episcopum Tusculanum, & Cardinalem Franciscum Judicem, tunc pariter Episcopum Praenestinum in Romana Curia praesentes (Nobis omnino silentibus, & a quacumque petitione prorsus abstinentibus) excitata fuisset, memoratus Clemens Praedecessor septem ejusdem Curiae Praesules doctrina, & integritate praestantes deputavit, illisque commisit, ut probe ac mature perpensis rationum momentis, qui hinc inde afferri poterant, & de quibus eos plene instrui curavit, suum circa verum sensum antedictae Constitutionis Pauli IV. iudicium proferrent, quod postea in hunc, qui sequitur, modum protulerunt. - Die 28. Februarii 1721. *Habita fuit Congregatio Particularis in Mansionibus R. P. D. Auditoris Sanctissimi super Causa Decanatus Sacri Collegii Cardinalium, cui interfuerunt RR. PP. DD. Petra, Marafuschus Auditor Sanctissimi, Lancetta, Cerreus, Herrera, Ansideus, & Lambertinus ejusdem Particularis Congregationis Secretarius: Omnesque unanimiter responderunt: Consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur Decanatum Sacri Collegii Cardinalium devenisse vigore Bullae quintae san. mem. Pauli IV. ad Eminentissimum D. Card. Tanarium, uti Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia presentem tempore vacationis dicti Decanatus sequente per obitum Card. Fulvii Astallii, exclusis Episcopis Cardinalibus Antiquioribus extra Curiam tempore dictae vacationis commorantibus, non ex publica causa, & destinatione Romani Pontificis, etiam si residerent in Ecclesiis, quarum administrationem ex dispensatione Apostolica retinent, & ita servandum esse perpetuis futuris vacationibus. Quoad aliam vero controversiam inter E. E. DD. Cardinalem Tanarium antiquiorem in Episcopatu, & juniorem in Cardinalatu, & Cardinalem Judicem juniorem in Episcopatu, sed antiquiorem in Cardinalatu, causa non fuit proposita, attenta cessione suo juri facta ab eodem Cardinali Judice, Dominique unanimiter dixerunt consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur ex hujusmodi cessione nullum in futuris Decanatus vacationibus censeri irrogatum fuisse praesudicium Cardinalibus similia jura foventibus. Factaque eadem die per me infrascriptum Secretarium de praemissis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua Congregationis sententiam quoad utramque partem benigne approbavit, & perpetuis futuris temporibus observari mandavit. Prosper de Lambertinis Secretarius. - Idem vero Clemens Praedecessor non modo antedictorum Praesulum votum, seu consilium, ut praefertur, benigne probavit, perpetuisque futuris temporibus observari mandavit, verum etiam illud in Consistorio Secreto subinde, nempe die 3. Martii 1721., habito palam recitari, & inter Acta ejusdem Consistorii ad perpetuam rei memoriam assevari, atque custodiri praecipit.*

§. 4. Cum autem, seclusa Paulina Constitutione, maxime aequum, & rationi consonum videatur, ut Cardinales Episcopi antiquiores praefati, quamvis tempore vacationis Decanatus Sacri Collegii a Romana Curia absint, & apud priores sibi commissas Ecclesias personaliter resideant, ad eundem Decanatum assequendum admitti debeant: tum quia ipsi re vera a Curia non absint ex voluntate sua, sed ex formali necessitate, cum ex divinarum, canonicarumque Sanctionum, & Concilii potissimum Tridentini

Paulo vero postquam similibus controversia, vacante denuo Decanatu, excitata fuit: eaque commissa cuidam Congregationi particulari ab ea sequens iudicium est, quod & ab eodem Clem. XI. approbatum.

Causae praesentis Constitutionis.

Sed postea sub Clem. XI. quum idem Decanatus vacaret, dubitatum fuit, praed. Constitutione esset necne.

Verum nihil immanitatum, ob cessionem ejusdem Decanatus facta ab hoc Pontifice, tunc Archiepiscopo Beneventano, & Cardinale antiquiore, sed a Romana Curia abiente.

Refertur
Constitutio
Urbani VIII.
qua sub gra-
vissimis pœ-
nis S. R. E.
Cardinalibus
residentia in-
jungitur: nec
illi ab hoc re-
sidentia onere
eximuntur;
quamvis in
Urbe, vel in
Ecclesiis sub-
urbicariis,
qui illis in ti-
tulum sunt
assignatæ,
commorari
velent.

prescripto, apud priores Ecclesias jugiter resi-
dere cogantur; quin etiam ab eis discedere absque
Sedis Apostolicæ licentia non possint, nec ab hoc
apud ipsas residendi onere exempti sint, quamvis
in Urbe, vel in Ecclesiis suburbicariis, qui illis
in titulum sunt assignatæ, commorari velent,
quemadmodum expresse sub gravissimis pœnis
cavetur peculiari Constitutione piæ mem. Urbani
Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri cuius
tenor est, qui sequitur, videlicet. Urbanus Pa-
pa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sancta
Synodus Tridentina sub recolendæ mem. Paulo
Papa III. Prædecessore Nostro, ad Disciplinam
Ecclesiasticam restaurandam, provide statuit,
ut omnes quacumque Dignitate, gradu, & præ-
minetia fulgentes, Patriarchalibus, Primatialibus,
Metropolitanis, & Cathedralibus Eccle-
siis quibuscumque quovis nomine, & titulo præ-
fecti, apud eas personaliter residere deberent:
alias, si per sex menses continuos abessent, amif-
sionis quartæ partis fructuum unius anni pœnam
ipso jure incurrerent: quod si per alios sex men-
ses in absentiam perseverarent, tunc aliam
quartam fructuum hujusmodi eo ipso amitterent:
crescente vero contumacia Romanus Pontifex
suprema ejus auctoritate in ipsos absentes ani-
madvertere, & Ecclesiis ipsis de Pastoribus uti-
lioribus providere posset. Deinde sub fel. rec.
Pio IV. etiam Prædecessore Nostro, eadem Syn-
odus declaravit omnes eisdem Patriarchalibus,
Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus
Ecclesiis præfectos, etiam si Sanctæ Roma-
næ Ecclesiæ Cardinales forent, obligari ad per-
sonalem residentiam in sua Ecclesia, vel Diœcesi
faciendam; nec abesse posse, nisi ob legitimas
causas in scriptis approbandas. Et in eorundem
Concilii decretorum executionem idem Pius IV.
Prædecessor per suas sub plumbo sub dat. VII.
Kalend. Decembris MDLXIV. expeditas literas
monuit eosdem præfatis Ecclesiis præfectos, in
virtute sanctæ obedientiæ, ac ultra pœnas in eo-
dem Concilio contentas, sub privationis eorum
a regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum,
ac amissionis facultatum testandi, & dispo-
nendi, aliisque pœnis suo, & Romani Pontifi-
cis arbitrio imponendis, mandavit eisdem, ut in
Ecclesiis præfatis omnino personaliter residere
deberent: Denique certior factus, quod multi
eorundem præfectorum erant inobedientes,
Motu suo proprio commisit Camera Apostolicæ
Auditori Generali, ut contra illos usque ad sen-
tentiam procederet, & sibi deinde referret, ad
effectum in eos privationis, & depositionis sen-
tentiam in suo Consistorio secreto pronunciandi.
Successive alii etiam Romani Pontifices contra
non residentes diversa Edicta publicari fecerunt;
ac piæ mem. Gregorius XIII. etiam Prædecessor
Noster per suum Decretum Consistoriale decla-
ravit, decreta ejusdem Concilii de personali re-
sidentia in Ecclesiis prædictis faciendâ etiam in
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus locum
habere, quocumque titulo illis præsent; ita ut
a reatu, & pœnis in dicto Concilio statutis non
excusarentur, nisi absentia causa in scriptis ap-
probata foret; scientiaque, vel tolerantia non
excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos.
Similis quoque mem. Clemens Papa VIII.
etiam Prædecessor Noster per simile Consistoria-
le Decretum pro observantia residentia personali-
s, ab eodem Concilio ordinatæ, addidit pœ-
nam inhabilitatis ad majores dignitates, & Ec-
clesias obtinendas; prout in præfatis Concilii,
ac Literis Apostolicis, Consistorialibusque De-
cretis latius continetur. Cumque etiam Nos
Edicta contra non residentes sæpius publicari fe-
cerimus, & tamen præteritis mensibus aliqui,
etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Me-
tropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis ex con-
cessione Apostolica præfecti, suæ obligationis ad

personalem residentiam in eis faciendam imme-
mores, in grave Animarum suarum detrimen-
tum, ac ovium sibi creditarum præjudicium, ab
eisdem Ecclesiis abesse continuarent, etiam sub
prætextu suorum titulorum Cardinalatus, præ-
fertim Episcopalis, prope Urbem, seu in Ur-
bis districtu respective consistentium, & quod in
eadem Urbe in conspectu, & præsentia nostra
moram traherent: Nos pro nostro Pastoralis de-
bito, nedum Animarum præfatarum, sed etiam
Ecclesiarum indemnitati providere volentes, in
Consistorio nostro secreto declaravimus eisdem
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, qui aliis
Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus præ-
erant, & apud eas non resederant, nec reside-
bant, nec fecisse, nec facere illarum fructus
suos, etiam sub prætextu, quod alicui ex dictis
Ecclesiis Episcopalis, quibus Cardinales in or-
dine priores præesse solent, præsideant, & ibi,
vel in Urbe commorantur, aut cujusvis toleran-
tiæ vel facultatis, propter quam per Breve spe-
ciale nostrum, vel Romani Pontificis pro tem-
pore existentis, sibi concessæ: Ideoque eosdem
Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad re-
sidentiam hujusmodi statim se conferrent, sub
amissionis fructuum eo ipso incurrendo, & aliis
canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad
ulteriora, si non paruisset, & prout in Decreto
nostro Consistoriali plenius habetur. Quia vero
abinde citra non omnes, prout tenebantur,
nostra mandata executi sunt: Nos ut omnino de-
bitum suum agnoscant, & animabus subjectis,
quantum Nobis ex Altò conceditur, magis consul-
tum sit, ulterius providere volentes, Conci-
lii Tridentini Decretis, & Literis Apostolicis,
Motuque proprio, ac Consistorialibus Decretis
præfatis in hærentibus, illorumque tenores, ac si
de verbo ad verbum infererentur, pro plene in-
sertis, & expressis habentibus, Motu simili, & ex
certa scientia, ac matura deliberatione nostris,
deque potestatis plenitudine, præfata Concilii
Decreta, literasque Apostolicas, ac primordi-
um Motum proprium, Decretaque Consistoria-
lia præfata, & in eis contenta quacumque
hac nostra Constitutione perpetua confirmamus,
& approbamus, & quatenus foret opus, adver-
sus quemcumque præteritum non usum, vel con-
trarium usum, innovamus, & plenissime resti-
tuimus. Insuperque omnes, & singulos, Eccle-
siis Patriarchalibus, Primatialibus, Metro-
pitanis, Archiepiscopalibus, & Episcopalis,
quocumque nomine, seu titulo præfectos etiam
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, a præfatis
suis Ecclesiis absentes, & in virtute sanctæ obe-
dientiæ, ac sub interdicti ingressus Ecclesiæ, amif-
sionisque tam fructuum earundem Ecclesiarum
pro tempore, quo absentia duraverit, quam fa-
cultatem testandi, & disponendi de bonis suis, a
Sede Apostolica sibi alias concessarum eo ipso
absque alia declaratione incurrendis, necnon
privationis a regimine, & administratione sua-
rum Ecclesiarum hujusmodi, aliisque pœnis no-
stro, & Romani Pontificis pro tempore existen-
tis, arbitrio infligendis, districtè præcipiendo
monemus, ut omnibus postpositis, quanto ci-
tius, in Romana Curia videlicet moram trahen-
tes intra unum, extra eam vero in Italia intra
duos, extra vero Italiam existentes intra quatuor
menses a die publicationis præsentium in locis
infrascriptis faciendæ computandos, quos pro-
tribus canonicis monitionibus peremptoriisque
dilationibus, & terminis respective eis assigna-
mus, & assignatos esse volumus, se itineri com-
mittere, & legitimis itineribus ad Ecclesias, seu
Diœceses suas proficisci, & se personaliter con-
ferre, ac ibidem, ut tenentur residere debeant.
Eisdemque præfectis, postquam personaliter ad
residendum se contulerint, necnon quibuscum-
que aliis apud suas Ecclesias quandocumque per-

sonaliter residentibus, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respective incurrendis, injungimus, ne ab eorum Ecclesiis discedant, nisi prius obreta nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis, per Breve, seu literas missivas, licentia. Illos etiam, qui in posterum per Nos, seu Romanos Pontifices Successores Nostros, alicui præfatarum Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, Archiepiscopali-um, & Episcopali-um quovis nomine, vel titulo præfecti fuerint, etiam si Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales quocumque fuerint, vel sint, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respective incurrendis debeant, & quilibet ipsorum debeat intra præfatum tempus, a die eorum promotionis ad aliquam Ecclesiarum præfatarum inchoandum, quod eis pro tribus monitionibus, ut præfertur, ex nunc assignamus, pariter se itineri committere, & ad Ecclesias, sive Diœceses sibi commissas, ac personaliter in eis reside- re inceperint, ab illis non discedere, nisi ob- tenta prius a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, licentia præfata. A quarum pœnarum incurfu nolumus posse aliquem se excusare prætextu, & ratione cuiuscumque servitii, quomodolibet positi, & præstandi pro- gendis, & tractandis negotiis quorumcumque Principum, etiam Imperatorum, & Regum, aut Rerum publicarum, Regnorum, ac Provincia- rum; nec ratione cuiuscumque iussionis, vel mandati eorum, vel earum, quocumque factis, vel faciendi; nec etiam ratione prosecutionis, seu defensionis quarumcumque litium, seu contro- versiarum etiam Ecclesiasticarum; vel inveni- di fœderis, aut cuiuscumque alterius negotii, etiam gravissimi, & speciali mentione digni, tractandi; vel distantia locorum, aut brevitatis temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apostolicæ licentia præfata, antequam a suis Ecclesiis, & Diœcesibus discedant; aut ra- tione cuiuscumque alterius causæ, vel occasio- nis, etiam publicæ, vel alias favorabilis, & æque piæ, etiam cuiuscumque utilitatis, sive necessitatis Ecclesiarum, & personarum: præterquam per- sonalis interestentiæ in Synodis provincialibus, vel Congregationibus, seu Assembleis generali- bus, in quibus Ecclesiastici intervenire solent, vel ratione muneris, aut Reipublicæ Officii, Episcopatus, vel Ecclesiis majoribus præfatis adjunctis, cuius ratione ad certum tempus oc- cupari solent: & tunc pro tempore, quo illa Synodus, Congregationes, & Assembleæ, exer- citiumque muneris, seu Officii publici, ipsis Ec- clesiis adjuncti, actû duraverint, quibus finitis, recto tramite ad Ecclesias præfatas, sibi commis- sas, se conferre debeant. Nec etiam prædicta residentia, & pœnarum præfatarum incurfu vo- lumus excusari Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardi- nales nunc, & pro tempore existentes alicui præ- fatarum Ecclesiarum præfectos, seu præficien- dos, etiam si, tamquam in ordine priores, ali- quem ex dictis titulis Episcopalibus prope Urbem, vel in ejus districtu consistentibus, obtineant, & in posterum obtinuerint, & in prædictis Episco- patibus titularibus Urbis proximis resederint, vel in Romana Curia in suis titulis respective, etiam Nobis, ac Romanis Pontificibus Successoribus Nostri, scientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint; itaut nulla no- stra, ac Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum conniventia, tacurnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontifi- calium, etiam publicorum, & solemnium ce- lebrationem, receptionem, & admissionem, unquam tueri se possint. Et pro præmissorum, & infra- scriptorum inviolabili observatione committi- mus, & mandamus dilecto filio Cameræ Apo- stolicæ Generali Auditori nunc, & pro tempore existentem, quatenus contra omnes, & singulos

prædictos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in suis Ecclesiis, seu Diœcesibus non residen- tes per affixionem ad valvas Basilicæ Sancti Petri, ac in Acie Campi Floræ, & quoad præfatos in Romana Curia ad abundantiore cautelam, etiam domi dimissa copia procedat: Et confitto sibi, quantum sufficere videbitur, summarie, simpliciter, & de plano, sola veritate inspecta, & manu Regia, de contraventione, & inobedi- entia præfatis, usque ad sententiam exclusive pro- cedat, & deinde Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti referat, ut nos, ac Ro- manus Pontifex pro tempore existens, in Con- sistorio ad sententiam declarationis incurfus pœ- narum, ac respective privationis, seu depositio- nis, aliarumque punitio-um præfatarum inobe- dientiam, valeamus, & ipse Pontifex Romanus pro tempore existens valeat procedere. Volumus tamen Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primate, & Patriarchas etiam S. R. E. Cardinales, citra Montes, vel Mare existentes per quatuor, alios vero ultra Montes, vel Mare degentes per septem menses continuos a residentia in præfatis Ecclesiis faciendâ, ad effectum visitandi Limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli juxta Sacros Canones, ac Apostolicas Constitutiones, pro qualibet visitatione excusari: ita tamen, ut tunc illis durantibus visitationis hujusmodi mu- nus explete teneantur, nec ad alios actus se di- vertant. Cardinalibus vero, nunc, & pro tem- pore existentibus, qui in casu vacationis Sedis Apostolicæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere solent ad locum Conclavis ad hoc designati, concedimus licentiam discedendi ab Ecclesiis præfatis sibi commissis, habita tamen prius certa notitia vacationis ipsius Sedis Apo- stolicæ, & extra residentiam in loco, in quo electio- nem hujusmodi celebrari continger, commoran- di, & permanendi usque ad peractam electio- nem, ac etiam postea per duos menses, postquam Romanus Pontifex Coronationis suæ insignia sus- ceperit: quo tempore elapso præfati Cardinales, nisi illico, ut præfertur, ad Ecclesias præfatas, quibus præsidere eos contigerit, se contulerint, subjaceant pœnis supradictis. Præfatos quoque literas &c. Sicque & non aliter in præmissis &c. Non obstantibus præmissis &c. Volumus etiam, quod ii, qui duabus, vel pluribus Ecclesiis præ- fatis ex earum unione, vel alias ex concessione, seu dispensatione Apostolica, quocumque nomi- ne, vel titulo præfecti sunt, vel pro tempore erunt, a residentia, & pœnis hujusmodi excu- sentur, dummodo in earum altera, in qua de ju- re residere debent, vere, & personaliter resi- deant, exceptis tamen, ut præfertur, Ecclesiis Episcopalibus Urbis proximis, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent: residentia enim, si quæ apud præfatas Ecclesias titularum Cardi- nali-um heret aliquam excusationem eisdem Cardi- nali-um, ut præfertur, non præstaret, quomi- nus ipsi in alia, vel aliis Ecclesiis præfatis, qui- bus eos etiam pro tempore præfici contigerit, resi- dere omnino teneantur. Quodque, ut præfen- tes &c. Datum Romæ apud S. Petrum sub An- nulo Piscatoris die XII. Decemb. MDCXXXIV. Pontificatus Nostri Anno XII.

§. 5. Tum etiam quia, si juxta Paulinam Constitutionem a Decanatu non repellitur Epi- scopus Cardinalis antiquior ex causa publica ab- sens, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatus: ob eandem quoque rationem repelli non debere videtur Episcopus Cardinalis anti- quior, qui apud priorem Ecclesiam residet; Is enim vere a Romana Curia abesse dicitur ex cau- sa publica, publicam scilicet particularis Eccle- siæ, cui præest, utilitatem, in qua publicum quoque universalis Ecclesiæ commodum conti- netur, respiciente. Præterea negari non potest,

Referuntur
aliæ causæ
hujus Consti-
tutionis,
etiam juxta
Paulinam
Constitutio-
nem.

quin ipse extra Curiam per Romanum Pontificem fuerit destinatus, dum idem Romanus Pontifex non modo illi prioris Ecclesie regimen destinavit, sed etiam, ut commissam sibi Pastoralis sollicitudinis partem cumulatus expleret, eum ad jugiter residendum apud Ecclesiam sibi destinatum, sub gravissimis in praeserta potissimum Urbani Praedecessoris Constitutione sancitis poenis, compulit, & obstrinxit. Accedit praemissis, quod ab ejusmodi exclusione Episcoporum Cardinalium antiquiorum extra Romanam Curiam in prioribus Ecclesiis residentium maximum illud promanat absurdum, quod alienae mortis detestabile votum ingeritur; nam, sicut accepimus, & Nobis etiam ipsis evenisse non diffitemur, statim ac Cardinalis Sacri Collegii Decanus gravi, & periculoso morbo laborat, illico Episcopus Cardinalis antiquior absens, qui ipsi in Decanatu successurus est, amicorum literis ad Urbem quantocius repetendum incitatur, ut tempore obitus ejusdem Cardinalis Decani in Romana Curia praesens sit; adeoque ad eum ex Paulinae Constitutionis praescripto Decanatus deferatur; Unde non sine gravi bonorum offensione, & Ecclesiasticae disciplinae detrimento, in Urbe conspicitur Episcopus Curialis antiquior, in Decanatu proxime successurus, qui Cardinalis Decani aegrotantis mortem expectat, ut ad ipsum Dignitas vacatura deveniat: contra saluberrimum Lateranensis Concilii monitum relatum in cap. 2. de concessione Praebendae cujus verba sunt-- *Ne desiderare quis mortem proximi videatur, in cuius locum, & Beneficium se crediderit successurum. Cum enim in ipsis etiam legibus Gentilium inveniantur inhibita, turpe est, & divini plenum animadversione iudicii, si locum in Ecclesia Dei futurae successionis expectatio habeat, quam ipsi etiam Gentiles condemnare curarunt.*

Decernitur ad quem Decanatus praedictus pertinet.

§. 6. Nos itaque, qui deinde praedictum Sacri Collegii Cardinalium Decanatum absque ulla contentione obtinimus ob illius vacationem retroactis mensibus secutam per obitum memorati Cardinalis Tanarii Decani, dum in Romana Curia praesentes essemus, & in Conclavi ubi, Divina sic disponente Clementia, ad summi Apostolatus fastigium evecti fuimus, reperiremur: praemissis omnibus, quantum cum Domino possumus, occurrere, & obviare, ac alias desuper opportune providere volentes: Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praefatis, aliisque iustis, & rationabilibus causis animi nostrum moventibus adducti, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, atque decernimus, quod Episcopus Cardinalis antiquior, qui una cum aliqua ex Cathedralibus Suburbicariis praefatis in Titulum Cardinalibus antiquioribus assignari solitis aliam retinebit Cathedralis, seu Metropolitanam Ecclesiam in administrationem, dummodo tamen apud ipsam secundo dictam Ecclesiam personaliter resideat tempore vacationis Decanatus ejusdem Sacri Collegii, de caetero ad ipsum Decanatum admitti debeat, & admittatur, perinde ac si occurrente illius vacatione in Romana Curia praesens fuisset, itaut absentia ab Urbe ad praemissum effectum ei nullatenus obesse possit: Quin etiam volumus, & declaramus ipsam Decanatum ad praedictum Episcopum Cardinalem antiquiorem absentem, & apud priorem Ecclesiam, ut praefertur, actu residentem ipso jure devenire debere eo prorofus modo, quo in Paulina Constitutione ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia praesentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum devenire debere decernitur, ita quod inter eos nullum amplius discrimen, seu differentia constituitur; ac ita perpetuis futuris temporibus servari praecipimus, & mandamus.

§. 7. Praeterea expedire censentes, ut e medio tollatur, ac penitus extinguatur alia pariter controversia alias, sicut praemittitur, excitata, & non definita, utrum scilicet in asecutione saepe memorati Decanatus Cardinalis antiquior in Episcopatu Suburbicario, & junior in Cardinalatu, praefertendus sit Cardinali juniori in Episcopatu, sed antiquiori in Cardinalatu, vel e contra: Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, praetationem deberi Cardinali antiquiori in Episcopatu, licet sit junior in Cardinalatu, decernimus, & declaramus, ac ita deinceps in occurrentibus Decanatus vacationibus perpetuo servari volumus, & mandamus.

§. 8. Quoniam vero ab antiquo tempore, ac praesertim ab edita Paulina Constitutione usque ad praesentem diem, Cardinalis Sacri Collegii Decanus Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum invicem perpetuo canonice unitarum Episcopatum semper obtinuit, adeoque sive ex praesumpta earum cum Decanatu unione, sive alio titulo, speciale jus ad ipsum favere videtur, in quo mentis, ac intentionis nostrae non est, ut eidem Cardinali Decano praedictum aliquod inferatur: Contingere autem facile potest, quod Episcopus Cardinalis antiquior a Romana Curia absens, & apud suam priorem Ecclesiam residens, ad quem Decanatus ex praemissis in posterum deveniet, ad Urbem celeriter accedere, & primo Consistorio, in quo memoratum Ostiensem, & Veliternensem Episcopatum optare deberet, praesens interesse nequeat: Motu, & potestatis plenitudine paribus, optionem praedictarum Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum Cardinali, qui pro tempore fuerit ejusdem Sacri Collegii Decanus, specialiter reservamus, ac reservatam esse volumus, & declaramus, itaut earumdem Ecclesiarum Episcopatum nemo alius optare unquam possit, sed ad Cardinalem Decanum praedictum privative quoad alios quoscumque perpetuis futuris temporibus ejusmodi optio pertineat, ac pertinere debeat. Volumus tamen, atque decernimus, quod idem Episcopus Cardinalis antiquior a Curia absens, & apud priorem Ecclesiam, ut praefertur, residens, postquam ad eum Sacri Collegii Decanatus devenit, quantocius poterit, ad Urbem se conferre, Summoque Pontifici in Consistorio, ut moris est, pro optione earumdem Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum supplicare teneatur. Quod si notoria aegritudine fuerit impeditus, vel ob aliam justam, aut gravem causam a Romano Pontifice pro tempore existente probandam ad Urbem venire nequiverit: Motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, eidem Cardinali Decano, ut in praenarratis casibus pro suum legitimum Procuratorem antedictas Ostiensem, & Veliternensem Ecclesias optare, & vigore optionis hujusmodi eas assequi libere, & licite possit, & valeat, non secus, ac si ipse praesens personaliter illas optasset, licentiam, & facultatem in Domino concedimus, & impertimur.

§. 9. Decernentes praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod supra dicti, & alii quicumque in praemissis jus, vel interesse habentes, aut habere praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, ac auditi, & causae, propter quas praesentes emanarunt, verificatae, seu alias sufficienter, aut etiam in aliquo justificatae non fuerint, seu aliis quibusvis de causis, quantumvis urgentibus, ullo unquam tempore a quoquam de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quolibet, quantumvis magno, formali, & substantiali defectu notari, impugnari, retardari, invalidari, aut ex quovis quaestio praetextu, vel colore, in controversiam vocari, ac terminos juris reduci, seu adversus illas apositionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque

Reservatur Cardinali Decano optio Ecclesiarum Ostiensis, & Veliternensis.

Clausula peculiaris.

juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut quæpiam impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, uti nullatenus posse, nec sub quibuslibet similibus, vel dissimilibus Constitutionum, sive dispositionum, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores, & Successores nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi, sed eisdem præferentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere, necnon prædictis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus a Romana Curia absentibus, & apud suas priores Ecclesias, ut præfertur, actu residentibus plenissime suffragari. Ab omnibus vero aliis, ad quos spectant, & pro tempore quocumque spectabunt, inviolabiliter, & inconcusse observari debere: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon quascumque eorumdem Cardinalium Congregationes, & quovis alios qualibet auctoritate, præminencia, & potestate fungentes, & quocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogato-
ria.

§. 10. Non obstantibus præinserta Constitutione Pauli Papæ IV. Prædecessoris nostri, & præinserto similiter consilio, seu voto Congregationis septem Præfulum a fel. recor. Clemente XI. Prædecessore etiam nostro deputatorum, ab eo, ut præfertur, specialiter approbato, necnon Decretis Consistorialibus sim. mem. Pauli III., & Sancti Pii V. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum nostrorum, & Constitutione sim. me. Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri super residentia ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium apud Sedem Apostolicam, & quibusvis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & signanter illa de jure quæsto non tollendo, & alia, quod Cardinales in Constitutionibus, & regulis per nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Consistorialibus, & aliis Decretis Consistorialibus quibuscumque, necnon dicti Sac. Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Decretis, statutis, usibus, styliis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, & indultis, ac literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu qualibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium,

& singulorum tenores, formas, causas, & occasionones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respectu habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus; & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud habeatur quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, extentionis, reformationis, moderationis, concessionis, præcepti, sanctionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV. VII. Idus Septembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmantur Privilegia ab Urbano VIII. Ordini S. Joannis Dei tradita, & nova conceduntur.

Aliæ clausu-
læ.

X X V.

Hac de re vid. Const. huic traditam. De confirmatione vero confirmatoriarum Urb. VII. & Alex. VII. super exemptione Hospitalium Ord. S. Joannis Dei ab Ordinariis jurisdict. pro Congregatione Hispanica, vid. Innoc. XIII. Const. ed. 1721., Jul. 8. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut ea, quæ ad favorem Christifidelium, qui regularem vitam profitentur, & præsertim ægrotis, & miserabilibus personis in eorum Hospitalibus cum assidua charitate inserviunt, ex provida Sedis Apostolicæ benignitate provenerunt, quo solidius perennet, Apostolici muneris præsidio roboremus. Dudum siquidem fel. rec. Urbanus VIII. Prædecessor noster omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, Indulgentias Ordini Sancti Joannis Dei concessa, una cum elargitione, & cum communicatione quarumcumque prærogatarum, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & signanter Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, eorumque locis, & personis concessorum, & concedendorum approbavit, per quasdam suas desuper in simili forma Brevis expeditas literas, tenoris qui sequitur, videlicet - Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sacrosancti Apostolatus Officium, quod humilitatem nostram, nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum uberes, & suaves in militanti Ecclesia fructus assidue præstantium curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, non solum approbemus, verum alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspiciamus salubriter expedire. Hinc est, quod Nos dilectos filios Fratres Congregationis Joannis Dei sub Regula Sancti Augustini, qui sicut ac-

Dat. 13. Sept.
1724. An. 1.

Procemium.

Const. Urbani VIII. de Concessione Privilegiorum dicto Ordini.